

Παρατηρήσεις και επισημάνσεις σχετικά με την υλοποίηση του Εκπ. Σεναρίου (Κωνσταντίνος Νικολαΐδης, Εκπαιδευτικός)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bit.ly/2fSQGy>]

Οι πρώτες ημέρες του σχολικού έτους, όπου τα μέλη συναντιούνται για πρώτη φορά μεταξύ τους, χαρακτηρίζεται από προσδοκίες, συναισθήματα αμηχανίας, ερωτηματικά, φόβους κ.ά. Δεν υπάρχει ακόμα οικειότητα με το χώρο ή με τον τρόπο λειτουργίας της ομάδας. Ο δάσκαλος φροντίζει να είναι τέτοια η σύνθεση των ομάδων που δημιουργούνται, έτσι ώστε να αναδειχτούν οι δυνατότητες και οι δεξιότητες όλων των μαθητών, ανάλογα με το γλωσσικό και μαθησιακό επίπεδό τους. Δίνεται η δυνατότητα, κατά τη διάρκεια λειτουργίας των ομάδων στα πλαίσια υλοποίησης του συγκεκριμένου Σχεδίου διδασκαλίας, σε όλα τα συμμετέχοντα μέλη να πάρουν τον λόγο και να εκπροσωπήσουν την ομάδα τους στην ολομέλεια. Με τον τρόπο αυτό κανένας μαθητής δεν ένιωθε παραγκωνισμένος και λιγότερο δημιουργικός. Επομένως κύριο μέλημα του δασκάλου- συντονιστή, ο οποίος φυσικά αποτελεί μέλος της ομάδας, είναι να δημιουργήσει το κατάλληλο κλίμα εμπιστοσύνης και σεβασμού για την ομαδική εμπειρία και να «εκπαιδεύσει» τους συμμετέχοντες στο να είναι μέλη της ομάδας.

Πιο

συγκεκριμένα στο στάδιο αυτό δίνεται η δυνατότητα :

- να γνωριστούν τα μέλη μεταξύ τους
- να διευκρινιστούν οι ανάγκες και οι προσδοκίες των συμμετεχόντων
- να αποσαφηνιστούν οι στόχοι και τα όρια της ομάδας
- να καθοριστούν οι βασικοί κανόνες λειτουργίας της ομάδας.

Στη συνέχεια οι μαθητές και οι μαθήτριες, ως μέλη των ομάδων, αρχίζουν να εμπιστεύονται ο ένας τον άλλον και να δημιουργούν στενότερες σχέσεις. Επίσης, εμφανίζονται οι πρώτες διαφωνίες, αλλά και συγκρούσεις μεταξύ των μελών, καθώς τα παιδιά εξοικειώνονται μεταξύ τους και αισθάνονται πιο άνετα με τα συναισθήματά τους.

Κατά τη διαδικασία υλοποίησης του συγκεκριμένου διδακτικού σεναρίου, διαμορφώνονται ομάδες μαθητών/τριών της Δ' τάξης για να συνεργαστούν πάνω στα εξής δεδομένα: Θρησκευτικά Δ' Δημοτικού «Από το Εγώ στο Εμείς...» με αφορμή το περιεχόμενο της διδακτικής ενότητας : «Εργαζόμαστε για την ενότητα όλων» του βιβλίου των Θρησκευτικών της Δ' τάξης.

Οι μαθητές εργάζονται σε ομάδες των έξι (6) ατόμων, οι οποίες συγκροτούνται με την τεχνική του κοινωνιογράμματος. Μέσα από τη διαδικασία της εργασίας σε ομάδες τα παιδιά μαθαίνουν να επικοινωνούν, να διαπραγματεύονται τις ιδέες τους, να επιχειρηματολογούν για τις απόψεις τους, να εκφράζουν τυχόν απορίες, να χτίζουν τη γνώση μέσω της αλληλεπίδρασης με τα άλλα μέλη της ομάδας, να

συνεργάζονται για τον κοινό σκοπό.

Στα πλαίσια υλοποίησης του διδακτικού σεναρίου, ζητήθηκε από τις ομάδες των μαθητών/τριών να δημιουργήσουν ή να συλλέξουν αφίσες, φωτογραφίες και υλικό από περιοδικά και εφημερίδες. Κατά τη διαδικασία αναζήτησης υλικού ανασύρθηκαν αφίσες, βιντεοταινία και έντυπο υλικό της ανθρωπιστικής οργάνωσης Action-Aid , που είχαν σταλεί και υπήρχαν στη βιβλιοθήκη του σχολείου. Ανάμεσα σ' αυτές τις αφίσες ήταν κι εκείνη που απεικόνιζε μια μικρή Αφρικανή μαθήτρια, η οποία ήταν καθισμένη στη ρίζα ενός δέντρου και κρατούσε μια πλάκα πάνω στην οποία έγραφε με κιμωλία. Η λαχτάρα για ένα κανονικό σχολείο και για το δικαίωμα στη μόρφωση όλων των παιδιών, που καθρεφτιζόταν στο βλέμμα του κοριτσιού αλλά και αναγραφόταν ως αίτημα στην αφίσα, συγκλόνισε μαθητές/τριες της τάξης. Ήταν πολύ δύσκολο στα παιδιά να καταλάβουν γιατί συνομήλικοί τους, σε άλλες χώρες του κόσμου, δεν έχουν τα στοιχειώδη δικαιώματα να τρέφονται σωστά και να πηγαίνουν σχολείο. Η αφίσα σε συνδυασμό με το βίντεο της unicef που παρακολούθησαν - στην έναρξη του διδακτικού δώρου - λειτούργησε καταλυτικά στο να αντιληφθούν τα παιδιά το τεράστιο έργο που προσφέρουν οι ανθρωπιστικές οργανώσεις και το ότι ο καθένας μας μπορεί να γίνει «καλός Σαμαρείτης» για το συνάνθρωπό του, που υποφέρει.

Τα παιδιά με την ευαισθησία που τα χαρακτηρίζει ένωσαν συγκίνηση από την έκκληση της μικρής Αφρικανής, που με τα μεγάλα εκφραστικά μάτια της ζητούσε κάτι τόσο αυτονόητο για εμάς, σχολείο και μόρφωση. Ακολούθησε ένας ουσιαστικός και γόνιμος διάλογος μεταξύ των παιδιών, στη διάρκεια του οποίου διατυπώθηκαν προτάσεις, εκ μέρους των μαθητών/τριών του τύπου: «Να ζητήσουμε από την πρεσβεία των κρατών προέλευσης των παιδιών που υποφέρουν σε Αφρική και Ασία, στοιχεία και τρόπους επικοινωνίας και αποστολής βοήθειας στους συνομήλικους νέους φίλους μας». Επίσης ακούστηκε η πρόταση, από μαθήτρια του τμήματος, να ενισχυθούν οι δράσεις της unicef με την αγορά τετραδίων - καρτών και άλλων προϊόντων προκειμένου να βοηθηθούν κορίτσια και αγόρια των χωρών που υποφέρουν από την πείνα και τις ασθένειες (διανομή τροφίμων - πόσιμου νερού- φαρμάκων και εμβολίων). Αξίζει να σημειωθεί και η πρόταση ενός μαθητή, να συμβάλουν όλα τα παιδιά στον τηλεμαραθώνιο που κάθε χρόνο διοργανώνει η κρατική τηλεόραση για να ενισχυθούν οι δράσεις της unicef. Μια άλλη μαθήτρια μοιράστηκε με τους συμμαθητές και τις συμμαθήτριές της τις γνώσεις της για την ανθρωπιστική δράση της Action-Aid. Είναι συγκλονιστικό το πώς μια φωτογραφία, ενταγμένη στο πλαίσιο υλοποίησης της συγκεκριμένης διδακτικής πρακτικής, προβλημάτισε τόσο πολύ τα παιδιά και το δάσκαλο της τάξης, ώστε από κοινού να αναζητήσουν άμεσα τρόπους βοήθειας και

συμπαράστασης στον «άλλο» που είναι και «πλησίον», κάνοντας έτσι βίωμα το σύνθημα : « όλοι ίσοι – όλοι διαφορετικοί».

(συνεχίζεται)